

ἀέρα. Μιά ἐλπίδα καὶ μιὰ προσδοκία λάμπει σ' ἔλων τὰ πρόσωπα καὶ πλημμυρίζει ἔλους ἡ χαρὰ τῆς ζωῆς.

Ὅλα γύρω εἶνε ὄμορφα καὶ μυρωμένα.
Καὶ ἡ καρδιά μου πονάει.

Στὸ ἀκρογιάλι.

Ἡ θάλασσα γαλήνια, σὰν τὴν ψυχὴ τῶν εὐτυχημένων. Ἐνα ἀπαλὸ ἀγέρι τὴν κάνει νὰ διπλώνεται καὶ νὰ ξεσπάῃ σ' ἕνα μικρὸ δαντελλένιο ἀφρό, ποῦ φιλεῖ ἀχόρταγα τὸ περιγιάλι. Ἐνα τραγοῦδι εὐθυμο ἀκούεται ἀπὸ μιὰ βάρκα. Εἶνε ὁ ψαρᾶς ποῦ ξέγνοιαστος τραγουδάει τῆς θάλασσας τοὺς θυμούς.

Ὅλα γύρω εἶνε γαλήνια, εὐτυχημένα.
Καὶ ἡ καρδιά μου σπαράζει.

Κάτω ἀπ' τ' ἀστέρια.

Ὁ οὐρανὸς γεμάτος ἀπὸ τὰ φωτισμένα του κεντιδία. Κάποιες ἀπόμακρες μελωδίες περνοῦν καὶ μοῦ χαϊδεύουν τ' αὐτιά. Σκιῆς ἀγαπημένων περνοῦν σιγά, ἀνάλαφρα, κάτω ἀπὸ τὰ δέντρα καὶ μοιάζει τὸ πέρασμά τους σὰν τὸ

ἀπαλὸ γλύστρημα ἑνὸς μακρυνοῦ ὄνειρου. Λόγια ἐρωτικὰ γεμίζουν τὸν ἀέρα καὶ ποῦ καὶ ποῦ ἀκούεται κανένα εὐθυμο γέλοιο. Γέλοιο ἀνθρώπων, ποῦ τοὺς ἔχει ἀγγίξει ἡ φτεροῦγα τῆς Εὐτυχίας.

Ὅλα γύρω εἶνε ἡσυχα, ἀγαπημένα.

Καὶ ἡ καρδιά μου κλαίει.

Νύχτα.

Κλείνω τὰ μάτια. Βλέπω τὴν ἀγάπη μου σιμά μου. Μοῦ λέγει σὰν πρῶτα γλυκὰ λόγια, μὲ φιλεῖ στὸ στόμα, στὰ μαλλιά, στὰ χέρια. Μὲ φιλεῖ στὰ μάτια καὶ ξυπνῶ. Βλέπω τριγύρω μου.

Ὅλα εἶνε ἔρημα, λυπημένα.

Καὶ ἡ καρδιά μου πεθαίνει.

Ἄ! Πεθαμένη! Ἰώρα περᾶστε ἐμπρὸς μου χερὲς καὶ πίκρες, πόθοι καὶ συντρίμια, ὄνειρα καὶ χίμαιρες. Δὲν σᾶς φοβάμαι! Ἄφου ἐκείνη πέθανε, τὸ μάτι μου σᾶς βλέπει ἔλα ἀδιάφορα, σὰν νᾶσαστε τὸ ἴδιο.

ANEMONH

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΕΛΙΣ

Ζωγράφος - ἀκροβάτης

Ζωγράφος λίαν γνωστός, ὁ Ἰωσήφ Φαθερώ, ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐν Πιραιοῖσις. Ἐκτὸς τῆς φήμης του ὡς τοπειογράφου, ἐθεωρεῖτο καὶ ὡς δεξιότατος . . . ἀκροβάτης! Ὅταν ἦτο πολὺ νέος, εἶχεν ἐργασθῆ ὡς κλόουν εἰς ἕν τῶν καλλιτέρων ἵπποδρομίων. Ἐν ἡλικίᾳ εἰκοσιδύο ἐτῶν, διαρκούσης μιᾶς παραστάσεως, ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ γυμναστικοῦ τραπέζιου καὶ ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς φρίκης τῶν θεατῶν, ἐκτύπησεν εἰς τὸ ἔδαφος, μείνας ἀναίσθητος. Ἐμείνεν ἐπὶ τινὰς μῆνας εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Ὅταν ἐθεραπεύθη, ἠσθάνθη ἀκατάσχετον κλίσιν πρὸς τὴν ζωγραφικὴν. Ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ λησμονήσῃ καὶ τὸν ἀκροβάτην. Πολλάκις ἐργαζόμενος εἰς καλλιτεχνικὰς τοιχογραφίας καὶ θέλων νὰ κατέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὕψους εἰς τὸ ὅποιον εἰργάζετο, ἔκαμνεν ἐν τολμηρὸν «θανάσιμον πῆδημα» καὶ εὐρίσκετο ὀρθίος εἰς τὴν γῆν. Ἠρέσκετο νὰ πηδᾷ ἀπὸ τὸ τράμ, ὅταν τοῦτο ἔτρεχεν ἐν πλήρει ταχύτητι.

Ἡμέραν τινὰ παρουσιάσθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Καλλιτεχνικῆς Ἐκθέσεως κομίζων δύο ἔργα του. Ἡ ἐπιτροπὴ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐλάμβανε τὸ ἀναψυκτικὸν τῆς εἰς τὸν ἐξώστην. Εἶδε τὰ ἔργα τοῦ νεαροῦ, ἀκόμη ζωγράφου καὶ μετὰ πρόχειρον ἐξέτασιν ἀπέρριψε ταῦτα.

— Θὰ σᾶς κάμω νὰ ἰδῆτε ὅτι ὀλίγοι ζωγράφοι μποροῦν νὰ κάμουν ὅ,τι ξέρω νὰ κάμω ἐγώ! εἶπεν ὁ Φαθερώ.

Καὶ ἔτσι, ὅπως ἦτο, μὲ τοὺς δύο πίνακας ὑπὸ μάλης, ἐπήδησεν ἀπὸ τὸν ἐξώστην εἰς τὸν

κῆπον τῆς Ἐκθέσεως! Ἡ ἐπιτροπὴ ἔσπευσε νὰ τὸν καλέσῃ ἀμέσως καὶ νὰ δεχθῆ τὰ ἔργα του.

Γερμανικὸ χιούμορ.

Εἰς τὴν τσέπην κάποιου Γερμανοῦ στρατιώτου πεσότος εἰς τὸ Δυτικὸν μέτωπον εὐρέθη ἕνα κάρτ ποστὰλ σατυρικὸν ποῦ ἔλεγε τὰ ἑξῆς, ἐξηγουντα ἐπαρκῶς τὴν κατάστασιν τῶν τροφίμων ἐν Γερμανίᾳ. «Συνταγαὶ διὰ φαγητά. Ἄν θέλετε διὰ νὰ φᾶτε κρέας πέρνετε τὸ δελτίον τοῦ κρέατος τὸ χτυπάτε μὲ τὸ δελτίον τῶν αὐγῶν καὶ τὰ τηγανίζετε μὲ τὸ δελτίον τοῦ βουτύρου. Τὸ δελτίον τοῦ ψαριοῦ τὸ πασαλείφετε μὲ τὸ δελτίο τοῦ ἀλευριοῦ καὶ τηγανίζετε μέσα εἰς τὸ δελτίο τοῦ λίπους. Γιὰ νὰ μαγειρεύσῃτε γρήγορα καὶ ἀποτελεσματικῶς μεταχειρίζεσθε τὸ δελτίον τῶν καρβούνων μαζὺ μὲ τὸ δελτίον τοῦ οἴνοπνεύματος. Πολὺ καλὸς καφὲς διὰ τὰ ἐπιδόρπια παρασκευάζεται ὡς ἑξῆς: Ρίπτετε μέσα εἰς βραστὸ νερὸ τὸ δελτίον τοῦ γάλακτος, καὶ ἔπειτα τὸ δελτίον τῆς ζάχαρης. Ἄφου φᾶτε, πλύνεσθε μὲ τὸ δελτίον τοῦ σάπωνος . . . ».

Ἡ θεραπεία τῆς φυματιώσεως.

Χαρμόσουνον εἶδησιν ἀγγέλλουν τὰ ἰταλικά ἐπιστημονικὰ περιοδικά. Ὁ καθηγητὴς Λὸ Μονάνκο διευθυντὴς τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Βιολογικῆς Χημείας τῆς Ἀκαδημίας τῆς Ρώμης πρόβη εἰς ἐπισήμους ἀνακοινώσεις, καθ' ἃς ἡ θεραπεία τῆς φυματιώσεως, διὰ τῆς μεθόδου ἣν αὐτὸς ἐφεύρεν, εἰσηλθεν εἰς στάδιον ἐπιτρέπον

αισιοδόξους προβλέψεις διὰ τὴν ἀποθεραπείαν τῆς φοβερᾶς νόσου. Τὸ σύστημα τῆς θεραπείας εἶναι ἀπλοῦν, ἐνεργούμενον εἰς τοὺς πνεύμονας δι' ἐνέσεων σακχάρου. Ἀπὸ πειράματα εἰς τὰ ὁποῖα προέβη ὁ Ἴταλὸς ἐπιστήμων ἐπὶ αἰγῶν καὶ γυναικῶν προήλθεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι αἱ ἐνέσεις σακχάρου ἐλαττώνουν τὴν γαλακτώδη ἔκκρισιν. Στηριχθεὶς εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἔκαμιν ὁμοίως ἐνέσεις ἐπὶ φυματικῶν στρατιωτῶν, ἐπανεληθόντων ἐκ τοῦ μετώπου. Καὶ παρετήρησεν ὅτι αἱ ἐκκρίσεις, αἱ αἱμοπτυσίαι, ὁ βήξ, ὁ πυρετὸς καὶ αἱ νυκτεριναὶ ἐφιδρώσεις ἐσταμάτησαν, ἐπῆλθε δὲ σημαντικὴ βελτίωσις ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν, τῶν ὁποίων ἡ ὑγεία τέλος ἀποκατέστη.

Ὁ Δὲ Μονάκο εἰς τὰς ἀνακοινώσεις του ἐξηγήσεν, ὅτι αἱ ἐνέσεις τοῦ σακχάρου φέρουν τὸ σταμάτισμα τῶν διαφόρου εἶδους ἐκκρίσεων καὶ καὶ συνεπῶς τὸν θάνατον τοῦ βακίλλου, τοῦ ὁποίου ἡ ζωὴ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς ἐκκρίσεις.

Ἐπὶ σύζυγοι καὶ 5.1 τέκνα.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀπεβίωσεν ἐσχάτως εἰς γέρον καλούμενος Λοῦμπε, ὅστις ἐνουμφεῦθη πρῶτην φορὰν εἰς ἡλικίαν δεκαοκτῶ ἐτῶν καὶ ἔσχε τὸν ἥρωϊσμόν νὰ συζευχθῆ, τὴν μίαν κατόπιν τῆς ἄλλης, ἑπτὰ συζύγους. Ὁ κύριος Λοῦμπε, ὅστις ἑτερομάτισε τὸ δραστήριον ἔργον του, ὡς συζύγου, εἰς ἡλικίαν 77 ἐτῶν, ἀφίγει πεντήκοντα ἔν τέκνα τὰ ὁποῖα ἀπέκτησεν ἀπὸ τὰς διαφόρους συζύγους του, μὲ κατὰ μέσον ὄρον ἑπτὰ τέκνα ἐκάστην σύζυγον.

Τηλεφωτογραφία

Ἐγένοντο πειράματα τηλεφωτογραφικῆς με-

ταβιδάσεως κινηματογραφικῶν εἰκόνων. Ἐξηκριδύθη, ὅτι ἀπαιτεῖται περίπου διάστημα μιᾶς ὥρας διὰ νὰ ἀναπαρασταθῆ ἀπὸ ἀρκετὰ μικρυνὴν ἀπόστασιν σειρὰ εἴκοσι περίπου εἰκόνων, ἢ διαδοχῆ τῶν ὁποίων μπορεῖ νὰ δώσῃ τὴν ἐντύπωσιν κινήσεως. Διὰ τὰ προκατρκτικὰ αὐτὰ πειράματα ἐχρησιμοποιήθη ἐπίτηδες μιὰ ἀπλῆ σκηνή, μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγωτέρως λεπτομερείας, κάποια χειρονομία ἐνδὸς ἡθοποιού. Οἱ πειραματιζόμενοι συνεκέντρωσαν ἐπάνω εἰς τὸ ἴδιον κλισιὸν τέσσαρας διαδοχικὰς εἰκόνας τῆς αὐτῆς χειρονομίας καὶ τὰς μετεδίβασαν εἰς δώδεκα περίπου λεπτά, οὕτως ὥστε διὰ τὴν μεταδίβασιν τῶν εἰκοσι εἰκόνων ἀπητήθη περίπου μία ὥρα. Μετὰ τὴν μεταδίβασιν αἱ εἰκόνες συνεκεντρώθησαν ἐπάνω εἰς τὴν ἴδιαν ταινίαν, ἢ ὁποῖα ἀκολούθως προβλήθη καὶ παρέσχε τὴν ἐντύπωσιν ζωντανοῦ πίνακος.

Χάρις εἰς τὸ σύστημα τοῦτο θὰ γίνῃ δυνατόν νὰ βλέπωμεν τὸ βράδῳ π. χ. εἰς τὰς Ἀθήνας τί ἔγινε τὸ πρωὶ εἰς τὸ Παρίσι, εἰς τὸ Λονδῖνον ἢ εἰς τὴν Ρώμην!

Ἡ ἐφεύρεσις τῆς ζωντανῆς φωτογραφίας ἐξ ἀποστάσεως ἀνοίγει νέους καταπληκτικούς ὄριζοντας εἰς τὴν δημοσιογραφίαν. Εἰς τὸ μέλλον, οἱ συνδρομηταὶ τῶν μεγάλων εἰκονογραφημένων φύλλων, θὰ ἔχουν εἰς τὸ σπῆτι των ἕνα μικρὸ ἔκραν, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὰ διάφορα σημεῖα τῆς ὑψηλοῦ θὰ μεταδιδάσκονται καὶ θὰ προβάλλωνται τὰ σπουδαιότερα γεγονότα τῆς ἡμέρας, ἀναπαριστώμενα πιστότατα, χειρονομοῦντα, ὁμιλοῦντα.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

Ἑλληνικὴ φύσις καὶ Ἑλληνικὴ τέχνη. — Αἱ συστάσεις ἐνὸς φιλέλλητος. — Οἱ ἀπόγονοι τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 21.—Τίς πταίει ;—Ἡθοποιοί, συγγραφεῖς, κοινόν. — Ἐδραὶ νεωτέρας καὶ Βυζαντινῆς φιλολογίας καὶ γλώσσης.— Τὰ δύο Ἡμερολόγια.

Ὁ Γάλλοι, ὁ κ. Φουζέρ διευθυντῆς τῆς Γαλλικῆς ἀρχαιολογίας καὶ ὁ κ. Ντὲ Μπιγὺ πρεσβευτῆς τῆς Γαλλίας, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἑλληνογαλλικῆς Ἐκθέσεως ἐτόνισαν ὅτι εἰς τὰ ἔργα τῶν Ἑλλήνων ζωγράφων δὲν ἀπαντᾷ τις ὅσον ἔπρεπε τὸ Ἑλληνικὸν χρῶμα καὶ τὸ Ἑλ-

ληνικὸν φῶς, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀποτελοῦν τὴν βάσιν τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης. Ἡ εἰλικρινὴς αὕτη παρατήρησις τῶν δύο φιλελλήνων, πρέπει νὰ κεντρίσῃ τὸ ἔθνηκόν αἰσθημα τῶν καλλιτεχνῶν μας. Ἡ ἀναγέννησις τῆς ἑλληνικῆς τέχνης θὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ἀντίληψιν τῶν καλλιτεχνῶν, οἱ ὁποῖοι συχνὰ λησμονοῦν τὸν τοπικὸν χαρακτήρα καὶ χάνονται ἢ εἰς ξενικὰς μιμήσεις ἢ εἰς ἀλλοκότους πρωτοτυπίας ἢ εἰς

ἐπιδράσεις τῆς μόδας. Αἱ διάφοροι ξενικαὶ σχολαὶ εἰς τὸν τόπον μας εἶνε κατὰ ἀσυμβίβαστον. Ἡ ἑλληνικὴ φύσις καὶ αἱ ἑλληνικαὶ παραδόσεις εἶνε ὄχι μόνον ὑπέροχοι, ἀλλὰ καὶ ἀνεξάντλητοι. Καὶ ὅμως εἶνε ἀκόμη ἀγεμιτάλλευτοι. Ἀπὸ τὴν μελέτην τῆς ἀπαρμιλλοῦ ἑλληνικῆς φύσεως, ἀπὸ τὴν ἐμπνευσιν τῶν ποιητικῶν παραδόσεων θὰ προέλθῃ ὁ μέγας ζωγράφος καὶ ὁ μέγας γλύπτης τῆς πατρίδος μας, ὁ ὑπέροχος δημιουργός. Τὰ ξένα θέματα δὲν ἡμποροῦν νὰ θίξουν τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν καὶ ἀν παρατηρεῖται κάποια ἀδιαφορία τῆς κοινωνίας πρὸς τὸ ἔργον τῶν καλλιτεχνῶν μας πρέπει ὑπότινα ἐποψιν νὰ ἀποδοθῆ εἰς τὴν ξενοτροπίαν, καὶ αὐτὴν μετρίαν, διότι δὲν ἔχει τὸ πῦρ τῆς ἰδίας ἀντιλήψεως ἀλλὰ τὴν ἀπομίμησιν, ἢ ὁποῖα ἐκφράζεται ἀτελῶς. Ὁ ἑλληνικὸς οὐρανός, ἡ ἑλληνικὴ θάλασσα, τὸ ἑλληνικὸν δάσος, τὸ ἑλληνικὸν βουνόν, ὁ ἑλληνικὸς κάμπος ἔχουν τὴν χάριν, λεπτότητα, ποικιλίαν, τὴν ἐντασιν καὶ λαμπρότητα φωτός, ἀλλὰ καὶ τὴν γλυκύτητα καὶ μελαγχολίαν σκιάς, τὴν διαύγειαν ἀτμοσφαιρας, ὥστε εἰς ζωγράφος νὰ ἡμπορῆ νὰ μᾶς